

[Holstein.]

mark før den 1. Oktober er nemlig i Virkeligheden ikke Jagt, men Hønsegaardsslagteri, og inden den 1. Oktober er der saa mange Fasankuld, som er smaa og uudviklede, at man bogstavelig talt kan gaa og sparke dem op for sin Fod i Roemarken. De kan skydes ned til Hobe paa Landbrugsejendommene, hvis man maa skyde dem før den 1. Oktober. Saa snart vi har naaet den 1. Oktober, begynder de derimod at kunne flyve, og saa er Udsigten til Nedskydning meget væsentlig forringet.

Derfor vil jeg meget henstille, at man paa dette Punkt bliver staaende ved Regeringspartiernes Fredningsbestemmelser. Jeg havde tænkt mig, at man maaske kunde komme overens om et Kompromis, saaledes at Venstre gik ind paa at opretholde Fredning for Fasanernes Vedkommende til 1. Oktober og for Agerhøns' Vedkommende til 24. September, medens de Konservative og Regeringspartierne samtidig gik med til at nedsætte Andefredningstiden til 24. Juli; det vilde sikkert for alle de Landboere, der har Moser og Kær, hvor Ænderne ruger og har Kuld, være en stor Vinding at faa den Uge med.

Jeg skal derefter vende mig til Spørgsmaalet om Jagttegnsordningen. Ligesom den ærede Ordfører for Venstre kan jeg heller ikke se, at det vil være muligt at haandhæve de kunstige og skruede Bestemmelser, som de Konservative og Regeringspartierne er enedes om paa dette Omraade.

Efter Regeringsforslaget skal Jagttegn løses hos Politimesteren i den Kreds, hvor den paagældende bor, altsaa skal Københavneren og Købstadbeboeren løse deres Jagttegn henholdsvis i København og i den Provinsby, hvor de bor. Nu sætter vi, at en sjællandsk Købstadbeboerovre i Jylland har lejet et Jagtareal paa ikke over henholdsvis 20 og 100 ha. Han kommer til Politimesteren i Skelskør og siger: Nu har jeg ved Vejlerne ved Limfjorden lejet under 20 ha, maa jeg saa faa et Jagttegn til 5 Kr.! Saa faar han et Jagttegn til 5 Kr. Saa er der for det første Spørgsmaalet om Bevis. Skal han forelægge Politimesteren Lejekontrakt med Bilag, hvoraf fremgaar, at han har lejet indtil 20 ha Land? Hvilke Bevisligheder skal han fremføre? Men selv om dette krævedes, hvordan i al Verden skal det, naar han kommer op ved Vejlerne og skyder Høns og Urfugle paa sit lejede Areal dér eller ude paa Heden i Jylland, kunne kontrolleres, at han ikke gaar hen til Nabogaarden, hvor Ejeren selv har Jagten, og siger: Hør, der flyver saa meget ind til dig, jeg vil

gerne have Lov til i Sæsonen at leje ogsaa din Lod eller en Del af din Lod. Saa bliver han maaske enig med Naboen og træffer Aftale om at leje hans Lod. Hvis denne Lod sammenlagt med den første er over 20 ha, skulde han altsaa have et nyt Jagttegn til en højere Pris.

Hvordan i Alverden skulde nogen Politimester eller Politibetjent kunne kontrollere, at saadanne nye Aftaler ikke træffes? Det er ganske umuligt. Bestemmelsen kan slet ikke effektivt haandhæves (*Ulrich*: Jo, det staar i Loven!). Nu har jeg prøvet at angive et Eksempel, vil det ærede Medlem da ikke vise, hvorledes der kan skabes Sandsynlighed for, at Bestemmelsen i saa Tilfælde vil kunne haandhæves.

Dernæst maa jeg med Hensyn til Venstres Forslag sige, at jeg ser heller ikke rigtig, hvorledes dette skal blive praktisk gennemførligt. Her er det ikke Politimesteren, men Kommunalbestyrelsen dér, hvor Jagten drives, som skal udstede Jagttegn. Men naar nu en Københavner i Løbet af Sæsonen bliver inviteret ud paa Jagt, i Oktober i Jylland, i November paa Fyn, og i December paa Sjælland og Lolland-Falster, skal han saa paa hvert eneste Sted, naar han bliver inviteret ud paa Jagt, eller hvis han selv har lejet alle de forskellige Steder, have Jagttegn af Kommunalbestyrelsen paa det Sted, hvor han er inviteret til Jagt eller har lejet? Saaledes som Forslaget er formuleret, er det uklart.

Dernæst kommer det andet Spørgsmaal, nemlig Anvendelsen af Midlerne, som kommer ind ved Løsning af Jagttegn. Fra alle Sider er man enedes om at anvende disse Midler til Fremme af rationel Vildtpleje. Man tænker sig Muligheden af, at der omkring i Landsognene dannes Jagtforeninger med det Formaal at frede og pleje Vildtet rationelt. Det er en overordentlig værdifuld Tanke, der her har mødt Tilslutning fra alle Sider. Hvis man kunde faa Landboere til at interessere sig for Dannelsen af saadanne Jagtforeninger, hvis saadanne Jagtforeninger kunde opmuntres ved offentlig Støtte, vilde jeg tro, at det kun var et Tidsspørgsmaal, naar Mentaliteten med Hensyn til Behandling af Vildt og med Hensyn til Jagtbegreber blev vidt forskellig fra, hvad den er i Øjeblikket, man vilde faa en, om jeg saa maa sige, meget mere civiliseret Opfattelse af, hvad Jagt er, og af, hvad den danske Fauna er værd, og hvad Fredningen af den danske Fauna er værd.

Jeg ser imidlertid ikke rigtig, hvorledes dette udmærkede Formaal skal kunne